

[Justitsministeren.]

for uønskede Gæster ved den gældende Ordning. Det tror jeg dog alligevel ikke, og det ærede Medlem turde jo heller ikke give Slip paa det bestaaende System. Selv om man maa indrømme, at der er Masker, hvorigennem af og til nogen slipper, varer det ikke ret længe, før man faar fat i dem, og en Del stoppes jo da ogsaa, naar de gør Forsøg paa at snige sig over Grænsen, hvad de næppe vilde gøre, hvis det var saa let at faa fat i falske Pas, som man maaske fik Indtryk af ved at høre det ærede 17de tingvalgte Medlem. Men jeg gaar ud fra, at man ikke ønsker i Øjeblikket at foretage nogen Forandring paa dette Punkt, og jeg ved heller ikke, hvad en saadan i Virkeligheden skulde gaa ud paa.

Til det ærede 4de Medlem for 4de Kreds (Veistrup), den ærede Ordfører for Det radikale Venstre, vil jeg sige, at vi godt kan undersøge i Udvalget, om Bestemmelsen i Loven om de 5 Dage kan ændres. Man har altsaa ikke fra Politiets Side ment, at det var praktisk at sætte 2 eller 3 Dage, men netop ment, at Fristen burde rette sig efter Forholdene, men at man naturligvis ikke skulde give Regler, der var strammere, end at Politiet kunde arbejde med dem. Derfor vilde man hverken sætte 5, 4 eller 3 Dage i selve Loven. Dette Spørgsmaal kan vi imidlertid drøfte i Udvalget, eventuelt efter at have forhandlet med de Folk inden for Politiet, der særlig beskæftiger sig med denne Administration.

Det har naturligvis ikke været min Mening i Almindelighed at lægge Teltlejre af nogen Art Hindringer i Vejen, og efter min Opfattelse vil de Eksempler, det ærede 4de Medlem for 4de Kreds nævnte, ikke kunne antages at falde ind under Loven, selv om denne bliver administreret som af Politiet ønsket; men ogsaa herom kan vi faa nærmere Oplysning gennem det Materiale, Politiet allerede nu maatte sidde inde med. Dette Materiale er ikke af et saadant Omfang, at der er Grund til allerede nu at forsøge at give Detailbestemmelser vedrørende Teltlejre; men den Udvikling, der foregaar, er af den Karakter, at det kan være ønskeligt at have en almindelig Bemyndigelse til eventuelt i visse Tilfælde at gribe ind over for visse Former for Teltlejre. Mere ligger der ikke i mit Forslag. Men jeg er, som sagt, villig til at diskutere det nærmere, eventuelt sammen med vedkommende Politifolk, i Udvalget.

Endelig henstillede det ærede 9de

Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) til mig i Almindelighed at fortolke § 6 noget lemfældigere, idet det ærede Medlem rigtigt sagde, at naar der i § 6 tales om, at en Udlænding ikke maa tage Beskæftigelse her i Landet, saa tages dette ret bogstaveligt; vedkommende maa betragte sig som Turist i de tre Maaneder, han maa ikke beskæftiges ved noget Arbejde, og han — eller hun — maa f. Eks. heller ikke hjælpe med i Huset, saaledes at hun erstatter en Husassistent. Det ærede Medlem kender mig tilstrækkeligt til at vide, at jeg deler hans Grundopfattelse: at der ikke i et Samfund findes en bestemt Sum af Arbejde; der er ikke nogen Grænse for, hvor meget Arbejde der i og for sig kan skaffes. Men det ærede Medlem er ogsaa vidende om, at bortset fra os to er der ikke saa forfærdelig mange, som i Praksis tager Konsekvenserne af denne Opfattelse, og derfor vil en Tilladelse givet i al Almindelighed til Udlændinge til at tage de Beskæftigelser, der maatte passe dem, meget hurtigt føre til en Kritik, ikke alene fra Fagforeningernes Side, som man først vil nævne, nej, fra alle mulige Organisationers Side. Jeg har staaet over for Spørgsmaalet, maaske paa andre Omraader end det egentlige Arbejde, særlig hvor det har drejet sig om det ikke saa sjældent forekommende: Kunstnere, Journalister o. l., der af visse Forhold er drevet bort fra deres Hjemland, og som blot har beskæftiget sig med at indsende enkelte Artikler, præstere enkelte Aandsarbejder. Det har ikke været længe, før der er kommet Protester fra forskellig Side mod, at vedkommende Udlænding tog Arbejde op — jeg maa dog sige, at det gælder ikke specielt Journalistorganisationerne, der har stillet sig meget liberalt, som man jo i Regelen gør over for den Form for Aandsarbejde. Men i al Almindelighed vilde det ærede Medlem hurtigt komme til den Overbevisning, hvis han sad i Justitsministeriet, at dersom vi ikke er ret paapasselige der, vil vi møde meget stærk Kritik under Henvisning til, at danske Arbejdere til Gengæld bliver skubbet til Side. Jeg skal altsaa nok, for saa vidt det staar til mig, fortolke denne Bestemmelse lempeligt, men paa den anden Side maa jeg passe paa, at der ikke ved et Arbejde, der optages, er Grund til at formode, at en Dansker samtidig mister sit Arbejde.

Med disse Bemærkninger vil jeg i øvrigt henstille, at den nærmere Diskussion kommer til at foregaa i det Udvalg, som formentlig bliver nedsat.